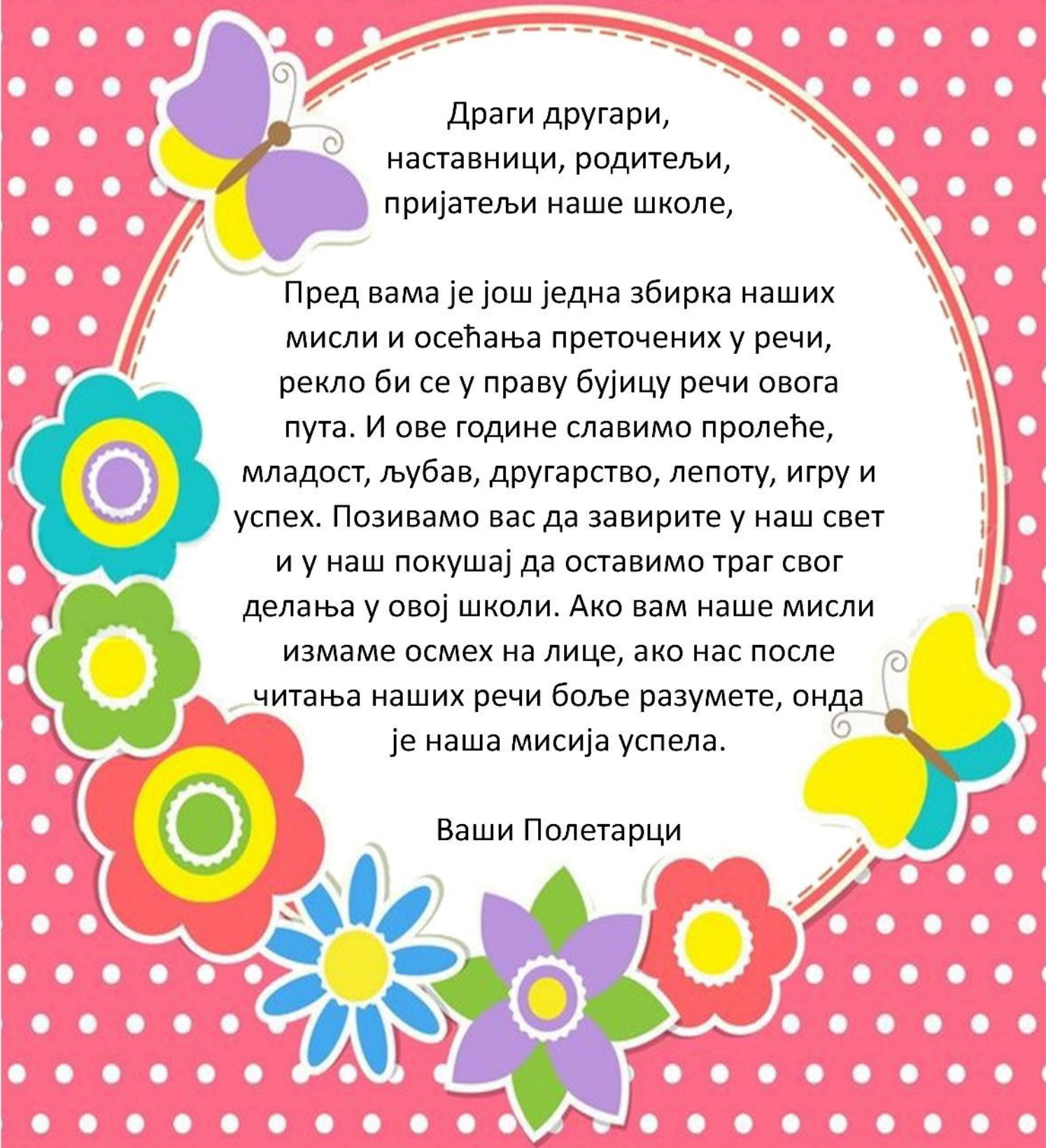

ОШ "СЛАВКО ЗЛАТАНОВИЋ" Миршевце

ШКОЛСКИ ЧАСОПИС

ГОДИНА
2017

СРЕЋАН ДАН ШКОЛЕ !!!

Драги другари,
наставници, родитељи,
пријатељи наше школе,

Пред вама је још једна збирка наших
мисли и осећања преточених у речи,
рекло би се у праву бујицу речи овога
пута. И ове године славимо пролеће,
младост, љубав, другарство, лепоту, игру и
успех. Позивамо вас да завирите у наш свет
и у наш покушај да оставимо траг свог
делања у овој школи. Ако вам наше мисли
измаме осмех на лице, ако нас после
читања наших речи боље разумете, онда
је наша мисија успела.

Ваши Полетарци

Ја и после свега верујем у човека

Лепа порука је исписана на нашем грбу: „Само слога Србина спасава“, али нису само Срби у питању, већ људи целог света. Да би наша земља била погодна за живот само слога нам може помоћи.

Ја се сада у овим година живота налазим у једној малој собици. Како сам све старија и старија, та соба се проширава. У тој соби убацујем предмете и људе који су ми потребни, али исто тако и избацујем непотребне. Што се тиче људи на први поглед делују сви пријатно и мирољубиво. Али када би се упустили у разговор с њима, схватили бисмо да није баш све онако како се чини. „Не суди књизи по корицама“. Та пословица ми се непрестано мота по глави када се разочарам у неког. И заиста тако је! Понекад погрешно процењујемо људе. Мислимо да су добри, да нам желе срећу и успех... али... није баш тако! Ја сам тек на почетку живота и мене тек чека будућност. Јесте да она зависи од мене, али ја зависим од других. Ја желим да успем! Али када погледаш, сви желе да те спусте. Кажу да је најбоља освета осмех. И заиста је тако. Људи не могу да поднесу да си насмејан и срећан. Али зашто и они не би били срећни? Ми, деца, можемо почети сада. Да, баш сада! Ухватимо задњи воз. Почнимо да стварамо бољу будућност. Ако смо довољно јаки и одлучни, нико нам не може ништа. Ми имамо све што нам треба: услове, здравље и добар капацитет, само се треба потрудити. Замислите децу која имају проблеме и не могу да се школују и да живе нормално. Замислите децу којој је потребна финансијска помоћ. На нашој планети има пуно познатих личности и богатих људи који могу да помогну тој деци, што већина и ради. Али има и оних који само уживају у својој слави и богатству, а једним гестом можемо тој деци извући осмех на лице. Али овај свет је суров. Треба бити јак да би преживео. Живот је филм у коме ти имаш главну улогу и не дозволи да други људи буду режисери твог живота. Нађи своје најбоље глумце и одабери кадар. Сними најбољи могући филм који ће бити узор свима и који ће подстаћи људе да ураде нешто боље за овај свет.

Ипак после свега реченог, ја и даље верујем у човека. Знам да можемо бити бољи и да можемо из нас да извучемо ону бољу страну и да је можемо употребити у добре сврхе.

Наталија Костић VII-1

Ласно ћемо ако јесмо људи

Живимо у суровом, нестабилном свету. У свету у коме је све мање искрености, љубави, пријатељства, а све више користољубља, мржње, окрутности, пакости. Нељудскост је однела превагу над људскошћу. Стално слушамо о насиљу – физичком, вербалном, о насиљу над животињама, насиљу над природом. Одмотало се клупко људских изопачености и свака од њих прети да се покаже у својој пуној снази. Суморан је овај свет који нас окружује. Фали му човечности.

Када је човек заборавио да буде човек? Шта га наводи да свету покаже своју најмрачнију страну? Тешко је одговорити на ово питање. Можда је то човеку урођено. Можда смо га преценили. Не бих волела да верујем у то. Хтела бих да верујем да је човек по својој природи добар, племенит. Да уме да воли, прашта, помогне, да се води разумом, да гради, а не да уништава, да дарује, а не да отима. Увек и свуда, у свим могућим ситуацијама, у односима са људима и природом. Лако је осуђивати, ругати се, чинити пакости, али истинска величина је у разумевању, прихватању различитости. Треба стварати нове везе, а не рушити постојеће. Треба волети. Љубав би морала да буде одговор на сва питања, на све сумње на сваку неправду, на сваку грубост и дрскост. Љубав је та која човека чини истинским човеком. Њоме се потиरे мржња, поништава зло. Љубављу према блиском и далеком, према познатом и непознатом, према листу, цвету, али и према трњу и корову. Човек испуњен негативношћу никада не може да буде срећан. То сви

морам да знамо. Зло рађа ново зло. Само се добротом ствара лепши, вреднији, срећнији свет. Ако је неко то заборавио, ако га је живот натерао да изабере пут мрака, мржње и гнева, треба га подсетити, треба му помоћи да те квалитете опет пронађе у себи.

Помозимо људима да поново буду људи. Подсетимо их да је срећа у давању, у блискости, разумевању и праштању. Учинимо овај свет хуманијим. Само тако ћемо изаћи из овог зачараног круга мржње, зависти, бескрупулозности. Окренимо се око себе. Мислимо и на потребе других. Дарујмо осмех, то ништа не кошта. „Ласно ћемо ако јесмо људи“.

Наталија Костић VII-1

И ове године поводом Дана школе расписан је литерарни конкурс на тему „**Пролеће**“ за разредну наставу и „**Пролеће у мени**“ за предметну наставу.

Најбољи рад у конкуренцији разредне наставе написао је **Александар Ђорђевић**, ученик трећег разреда издвојеног одељења у Калуђерцу, а у конкуренцији предметне наставе прво место припало је **Наталији Костић**, ученици VII-1 разреда.

Пролеће у мени

Долазе нам птице са југа,
и Сунце сада зими се руга,
говори јој како треба да иде,
и како се пахуље сада ником не свиде.

А мени је мило и драго,
Јер пролеће је дивно, нежно и благо.
Температуре је као и среће све више,
ал' некад нам дођу и кише.

Али оне мени не сметају ни мало,
јер мени је до пролећа и до среће стало.
Висибабе нам баште красе,
па желе да нам пролеће нагласе.

Ово није само идила, већ реалност,
али ми је жао што нам је пролеће само гост,
дође, па оде, само наврати,
али за то кратко веме нас срећом прати.

Пролећни пејзажи су као одмор за моје очи,
од све те пролећне атмосфере хоће срце да ми искочи,
јер пролеће је мени веома драго и мили,
увек ће бити и увек је било.

Наталија Костић VII-1

Пролеће

Почиње да мирише моја соба,
пролеће нам долази,
најлепше годишње доба.

Видео сам прву ласту како лети,
јер је речила нашег села да се сети.

Људи ужурбано почињу да раде,
треба рано воће да посаде.

Моја ливада почиње да зелени,
а њој се радују и млади јелени.

Прелепо цвеће мирише на све стране,
јер пролеће је доба без мане.

Пролеће је лепо када сунце сија,
јер деци топлота веома прија.

Александар Ђорђевић, III разред

Живи свет

Док морем плови брод,
на пољима је већи род,
у трави је живи свет
и рађа се нови цвет.
Док прелепо босиљак мирише
пчелица на нови цвет кидише.

Док коњ јури,
дете се страшно дури.
Мирише на цвет
и види се птичји лет.

Сара Вељковић VI-1

Вредни мрави

Кад погледам преко њива
и зелене траве,
са висине ја угледам,
гледам вредне мраве,
свако иде, свако хита
да набере доста жита,
стално трче, стално врве,
доста жита да измрве.
Свако жели то да има
када дође љута зима.

Другарство

Када сте тужни и утеху тражите,
немојте седети, већ друга потражите
Друг ће за вас увек бити ту
када вам је потребан, и у добру и у злу.
Сваку тајну можете му рећи
и тако ћете поверење стећи.
Најбоље савете ће вам дати
зато немојте дозволити да пати.
Ако мислите да имате проблема,
све док је он ту, њих нема.
Свака брига ће нестати
и само ће срећа постојати.
Дуго ћете се дружити
и једно другом љубав пружити.
Другарство се никад неће заборавити
и увек ћете једно друго памтити.

Анђела Митић VII-2

ESPACE

Les villes françaises

Paris est la plus grande ville de France. C'est aussi la capitale du pays. Les Français appellent Paris la ville lumière. En France, il y a à Paris et la province. Attention, ne confondez pas la province et la Provence. La Provence est le nom d'une région du sud de la France. La province, c'est la France entière sans Paris. Dans le nord de la France il y a une ville qui s'appelle Lille. C'est une ville proche de la Belgique. Dans l'ouest de la France, près de l'océan Atlantique, il y a Nantes et dans le sud-ouest, il y a Bordeaux. La région de Bordeaux est très célèbre pour ses vins. Toujours dans le sud-ouest, il y a Toulouse. On appelle

Toulouse la ville rose parce que les murs de maisons sont en briques. Dans le sud-est, les grandes villes sont Marseille, Nice et Toulon. Marseille est très connue pour sa bouillabaisse mais aussi pour son équipe de football: L'OM. C'est aussi l'un des plus grands ports de la mer Méditerranée.

Dans l'est de la France, il y a la ville de Lyon qui est située dans le département du Rhône. C'est une ville très dynamique sur le plan économique, culturel et sportif.

jugoistoku, veliki gradovi su Marsej, Nica i Tulon. Marsej je veoma poznat po ribljoj čorbi, ali i po fudbalskoj ekipi Olimpik Marsej. To je jedna od najvećih luka na Sredozemnom moru.

Na istoku Francuske je grad Lion koji je smešten u departmanu Rone. To je jedan veoma dinamičan grad, kada je reč o privredi, kulturi i sportu.

Francuski gradovi

Pariz je najveći grad Francuske. On je takođe glavni grad države. Francuzi Pariz zovu gradom svetlosti. Francusku čine Pariz i provincija. Pažnja, ne mešajte provinciju i Provansu. Provansa je ime jedne regije na jugu Francuske. Provincija, to je cela Francuska bez Pariza. Na severu Francuske postoji jedan grad koji se zove Lil. To je grad blizu Belgije. Na zapadu Francuske, u blizini Atlanskog okeana, je Nant a na jugozapadu je Bordo. Regija Bordo je poznata po vinima. Na jugozapadu se nalazi i Tuluz. Tuluz nazivaju i ružičastim gradom jer su zidovi na kućama napravljeni od cigala. Na

FRANCOPHONE

Le musée du Louvre

Le musée du Louvre est un des plus grandes musées du monde. C'est aussi le plus grand musée parisien. Il est situé au coeur de la ville de Paris, près de la rive droite de la Seine.

Les principaux chef-d'oeuvre du musée du Louvre sont des peintures, des sculptures, des objets archéologiques...

Le Code d'Hammurabi, La Vénus de Milo, La Joconde de Léonard de Vinci, ou encore la Liberté guidant le peuple d'Eugène Delacroix sont les oeuvres les plus appréciées du musée.

Le Louvre est le musée le plus visité au monde avec ses 9,3 millions de visiteurs en 2014. C'est le musée le plus populaire sur Instagram.

Le public est jeune, en effet 50% des visiteurs ont moins de 30 ans. Notons enfin que 70% des visiteurs du musée du Louvre sont étrangers: les Américains, les Chinois, les Italiens, les Anglais et les Brésiliens sont les plus nombreux.

Muzej Luvr

Luvr je jedan od najvećih muzeja na svetu. Takođe je najveći muzej u Parizu. Nalazi se u srcu grada Pariza, blizu desne obale Sene.

Glavna remek dela Luvra su slike, skulpture, arheološki predmeti.

Hamurabijev zakon, Miloska Venera, Mona Liza Leonarda da Vinčija ili Sloboda predvodi narod Ežena Delakroa su najcenjenija dela u muzeju.

Luvr je najposećeniji muzej na svetu sa 9,3 miliona posetilaca u 2014. godini. To je najpopularniji muzej na Instagramu.

Publika je mlada, 50% posetilaca čine mladi ispod 30 godina. Konačno, imajte na umu da 70% posetilaca čine stranci: Amerikanci, Kinezi, Italijani, Englezi i Brazilci su najbrojniji.

Andela Mitić VII-2

Шта ми то не да мира

Шта ми то не да мира? Како то да ме нешто толико мучи, а ја никако да схватим шта? Али та мука ме не боли. Напротив, чак је и лепа, осећај је леп. Онда станем и размишљам. Како се ја то осећам? Због чега? И онда схватим...

Постоји један високи плави дечак, са крупним плавим очима, због ког, како ми се чини, имам неки чудан, али леп осећај. Кад год сам у његовој близини као да нешто осећам у грудима, као да нешто затрепери, као да ми срце куца јаче... Размишљам да ли се и он осећа тако кад је крај мене, да ли и њега мучи исто питање. Е тада схватим шта ми то заправо не да мира. Увече, када легнем да спавам, док кроз прозор гледам звезде на небу, размишљам о њему, замишљам како би било да и он то осећа према мени. Размишљам о сваком погледу, о сваком осмеху који ми је упутио, о свакој речи коју сам проговорила с њим. То ми никако не да мира. А онда заспим. Сањам лепе снове у којима је сасвим случајно залутао неки дечак. Висок, плав, са дивним искрицама у очима боје неба. Шта ради он у мом сну? Кога је изгубио и шта тражи овде? Зар ми и у сну не да мира? Морам га некако избацити из главе. Опет осетим топлоту. Опет се осмехнем. Ипак ми прија што је овде. Ипак ми годи све то. Допустим себи да сањам оно што желим. Пустим машту. И сањам. Сањам дивног дечака. Ујутру се будим са осмехом на лицу. Сам је измамио тај осмех на моје лице. И опет размишљам. О дечаку, о сну... о свему. И опет се питам да ли и он то исто осећа, да ли то сања. Ето шта мене мучи. Муче ме питања. Мучи ме љубав. А то питање „Да ли?“ не избија ми из главе. Желим одговор. Хоћу да знам да ли је то тако. Али то не могу да сазнам.

После свих питања и све ове муке, постоји само један одговор и закључак. Ја сам заљубљена. Заљубљена у дивног високог плавог дечака, са дивним плавим очицама... у дечака са хиљаду питања која ми не дају мира.

Софија Ђорђевић VIII-2

Љубав је сусрет најлепши на свету

Љубав је нешто најлепше што се може десити у нечијем животу. Она нас испуњава, чини срећним, покреће нас да будемо бољи и позитивни. Може улепшати дан, годину, а неке и цео живот. Потребна је сваком човеку, сваком срцу и свакој души.

Љубав значи волети из срца, поклањати неке пажњу и нежност. Не треба да тражимо ништа заузврат, већ да чекамо. Ако и ми заслужујемо то, вратиће нам се. Ако неко нас воли и ако му значимо он ће нама поклањати пажњу, нежност, срећу и све друго што је потребно да би живот учинио бољим. Узваћена љубав је најлепша. Када знате да вас неко воли, осећате се сигурније и срећније. Љубав коју вам неко пружа је значајна, али је зато неузвраћена љубав права мука. Па размишљате да ли и он вас воли, па желите да га избаците из главе, а срце неће, па неће. Када сте заљубљени, цео дан размишљате о симпатији да и заборавите на све остало. Па шаљете тајне цедуљице, љубавна писма, па се плашите реакције и одговора. А када ви примите неко писмо, срце вам се испуни топлином и љубављу. Срећни сте, весели, па стално скачете и радујете се. То је права љубав. За мене љубав представља нешто посебно, јединствено, нешто што је присутно у сваком животу. Особу коју волите чините срећном и посебном, а ви се осећате управо тако. Љубав је осећање, а не обавеза. Треба да волимо зато што то осећамо, а не зато што то морамо, јер штети волети и истински волети није исто. Не можемо да волимо зато што нас неко то тера или нам је наредио, то није права љубав. Права љубав је када неког волите свим срцем, са емоцијама. Данас постоје и много лажних љубави. Волети неког лажно исто је као и мрзети неког или га искоришћавати. Треба ценити љубав коју вам неко пружа без обзира на то која је та особа и каква је. Не треба да искоришћавамо љубав коју нам је неко пружио јер је онда и не заслужујемо. Због тога треба да се трудимо да се око нас увек налази љубав, а не мржња. Љубав нам помаже да победимо свако зло и сваки немир. Ако имамо љубав око себе, бићемо јачи, бољи и сигурнији.

Волети и бити вољен је најважније и највредније благо. Љубав треба чувати, ценити јер ако нестане, све је уништено. Без љубави свет би био досадан и празан. Љубав у наш живот уноси срећу, боје, зато нам је љубав важна и потребна

Анђела Мумић VII-2

ZABAVNA GRAMATIKA

Horoskop na naš način... :)

januar - februar

Nominativ: KO? ŠTA?

- *subjekat
- *imenski deo predikata

Nezavisan padež.

Ti si rođen u Nominativu. U svemu si uvek prvi. Voliš da si aktivan i bio bi odličan rukovodilac (direktor, šef). Marljiva si i posvećena osoba. Stub si svoje porodice i odrasli mogu da se oslone na tebe. Ništa te neće sprečiti da sam organizuješ svoj život, jer si prilično samostalna i stabilna osoba.

mart - april

Genitiv: (od) KOGA?
ČEGA?

- * deoni (partitivni)
- * prisvojni (posesivni/pripadnost)
- * kvalitativni (osobina/opisni)
- * vremenski (temporalni)
- * ablativni (odvajanje)

U proleće sve olistava i buja, pa će ovaj period za tebe biti najbolji period u godini. Lako se zaljubljuješ i veliki si maštar. Samo od tebe zavisi da li ćeš umeti da balansiraš između onih od kojih potičeš i onog što ti se nameće od strane društva. Budi hrabar u donošenju odluka. Nije najlakši put uvek onaj pravi.

maj

Dativ: KOME? ČEMU?
(idem)

- * namena
- * usmerenost / cilj
- * nosilac stanja
- * pripadnost

Ovaj period prepun je plodova koje nam daje priroda, pa su tako i osobe rođene u Dativu darežljive, uvek u pokretu, sa ciljem da nekog obraduju. Treba da brinu o zdravlju, jer njima odgovara lagana ishrana, a mnoga oboljenja pripisuju se neredovnom spavanju i padu imuniteta zbog nezdrave ishrane.

juni - juli

Akuzativ: KOGA? ŠTA?
(vidim)

- * trpilac radnje (objekat)
- * nosilac stanja (log. subjekat)
- * vreme
- * mesto
- * način
- * namena

Osobe rođene u Akuzativu često preispituju svoje odluke i pitaju se da li je život koji vode baš za njih. Imaju osećaj da pripadaju nekom drugom svetu i da ih sve što ih okružuje pritiska i guši. Ponekad su osetljivi pa osećaju i nesreću drugih ljudi i to im prilično smeta. Njima je teško ugoditi, a za ljubav im je potrebna temeljna analiza.

avgust

Vokativ: Hej! Oj! Ej! ...

- * odvaja se zapetama
- * nema posebnu službu osim u narodnoj poeziji: VINO PIJE KRALJEVIĆU MARKO (...)

Nezavisan padež.

Osobe rođene u ovom padežu pravi su veseljaci. U društvu su poznati kao pravi podizači energije. Uvek imaju dobar vic u rukavu ili neku zanimljivu šalu, a kad izostanu sa zabava oseća se praznina. Često viču kad pričaju i iako ljudi misle da su uvek raspoloženi, desi se i da zakukaju kad ostanu sami.

septembar - oktobar

Instrumental:

SA KIM(E)? (ideš)
ČIME? (radiš)

- * društvo
- * sredstvo
- * način
- * mesto
- * vreme
- * cilj
- * objekat
- * osobina

Ove osobe ne vole da budu same i zato uvek traže društvo. Gde god da idu, uvek će se lakše pokrenuti ako neko od prijatelja ide sa njima. Takođe, ove su osobe veoma spretne, te uz pomoć jednostavnih alata mogu napraviti čuda. Najviše novca donelo bi im bavljenje nekim zanatom. Često su veoma kreativne, pa predmetima ručne izrade iznenađuju svoje prijatelje.

novembar - decembar

Lokativ: O KOME?
O ČEMU?

U/NA/O/PO ČEMU?

- * mesto
- * vreme
- * način
- * nepravi objekat

O ovim osobama se uvek mnogo priča. Više vole da sede kod kuće nego da skitaju kao osobe rođene u znaku Dativa. Zbog toga neki o njima govore kao o čudacima. Za njih je kretanje prava gnjavaža. Prilično su nepredvidivi u donošenju odluka, ali su zato na poslu veoma uspešni.

Izvor: Fejzbuk stranica Profesori srpskog jezika

Milica Đorđević, profesor srpskog jezika

Стићи време

Кренеш неким путем, гледаш напред.
Не знаш где идеш, нити зашто
Покушаваш наћи свој ред
Док не буде већ касно.

Покушаваш стићи на време
Не сме се десити да касниш
Запиташ се када ће живот да крене
Али то није битно, знаш ли?

Запитај се једном кога си чек'о
Где ти то поглед стално лута
Шта си коме рек'о
Коме си опростио и колико пута

Није живот ако стално журиш
То је трка с временом
Опусти се и запитај за чим жудиш
Не жали за шансом протраћеном

Зграби следећу! Не дај да побегне
Прошири срећу, ухвати смех
Испуни дане уз нове победе
Нек ти сваки трен буде леп!

Јована Јовановић VIII-2

Легенда о селу Славујевцу

Некада давно Славујевце је било сасвим мало село. У ствари, то није било село, већ засеок. Бројало је свега десетак кућа. Њиме је владао и управљао Турчин по имену Ибрахим. Сви становници су морали да му буду покорни.

Он је био строги наредник. По његовој наредби све сеоске кућице су морале бити сличне, да буду окречене у белу боју и да имају зелена врата и прозоре.

Овог Ибрахима једино је смекшавала песма славуја из оближње шуме. По имену ових птица он малом селу даде назив Славујевце.

Даница Крстић VI-1

Легенда о селу Дрводеља

Дрводеља има назив који приказује стругање, односно, дељање дрвета. Било је смештено у један дугачак сокак који је залазио у шуму. Сви мештани мушког пола су се бавили сечом и стругањем дрвећа. Још су дошли и други мајстори да се истим послом баве. Од толиког дељања дрвећа, настала је Дрводеља.

Даница Крстић VI-1

Narrator: Three boys called Manners, Shut up and Trouble were playing in the woods one day when Trouble suddenly disappeared. So, Shut up and Manners started looking for him.

Shut up an Manners: Trouble, Trouble, where are you?

Manners: Stop fooling around. It's not funny.

Shut up: Where is he? He must be somewhere here.

Manners: It's getting dark, I'm scared. I think we should go to the police.

Shut up: You're right. The police will find him. Let's go.

Narrator: And so the two boys, called Shut up and Manners, went to the police station to report that their friend had disappeared. Manners stayed outside while Shut up entered the station.

Shut up: Good morning sir.

Police officer: Good morning son. How can I help you?

Shut up: My friend has disappeared. We were playing in the woods and he just vanished.

Police officer: What's your name son?

Shut up: Shut up.

Police officer: Excuse me! What kind of language is that? Where's your manners?

Shut up: Waiting outside in the stairs.

Police officer: OK, Now I've had it. Are you looking for trouble?

Shut up: Yes, how did you know? Oh sir, I knew you would help us. Manners, they've found him.

Narator: Tri dečaka koji su se zvali Maniri, Ućuti i Nevolja su se igrali u šumi jednog dana kada je Nevolja iznenada nestao. Pa, Ućuti i Maniri su počeli da ga traže.

Ućuti i Maniri: Nevoljo, Nevoljo, gde si?

Maniri: Prestani da se šališ! Nije smešno!

Ućuti: Gde je? Mora da bude ovde negde.

Maniri: Pada mrak. Uplašen sam. Mislim da treba da idemo u policiju.

Ućuti: U pravu si. Policija će ga naći. Hajdemo.

Narator: I tako su dva dečaka, zvani Ućuti i Maniri, otišli u policijsku stanicu da prijave nestanak svog prijatelja. Maniri je ostao napolju dok je Ućuti ušao u stanicu.

Ućuti: Dobro jutro, gospodine.

Policajac: Dobro jutro, dečko. Kako mogu da ti pomognem?

Ućuti: Moj prijatelj je nestao. Igrali smo se u šumi i samo se izgubio.

Policajac: Kako se zoveš, dečko?

Ućuti: Ućuti.

Policajac: Molim?! Kakav je to rečnik?! Gde su ti maniri?!

Ućuti: Čeka napolju na stepenicama.

Policajac: OK, bilo je dosta. Je li tražiš nevolju?!

Ućuti: Da, kako ste znali? O gospodine, znao sam da ćete nam pomoći. Miniri, našli su ga!

Dunja Jović VII-2

Narrator: Old Jake was feeling ill so he went to see his doctor.

Jake: Good morning doctor.

Doc: Good morning Jake. How can I help you?

Jake: Well, I'm not feeling well. I've been having these horrible headaches lately.

Narrator: The old doctor thought and thought and finally he remembered the new medicine he had received the day before.

Doc: Take this bottle Jake. This is very strong stuff. You mustn't take it every day. Take it tomorrow, then skip a day, then take it the next day and skip another day and so on. So, one day you take it and the next day you skip. Do you know what I mean?

Jake: I think I know. Thank you so much. Good bye.

Doc: Good bye Jake.

Narrator: A month later, the doctor saw Jake's wife in the street and wanted to know how her husband was.

Doc: Hello Mrs Jones, how are you?

Mrs Jones: Hello doctor, I'm fine, I guess.

Doc: How's Jake?

Mrs Jones: Oh, you haven't heard. Well, he's dead.

Doc: Dead?! But how? Was it the medicine? Was it too strong?

Mrs Jones: No, the medicine was just perfect. It must have been all that skipping. He was just too old for that, don't you think?

Doc: Oh my goodness!

Narator: Stari Džejk se osećao slabo pa je otišao kod doktora.

Džejk: Dobro jutro, doktore.

Doktor: Dobro jutro, Džejk. Kako mogu da ti pomognem?

Džejk: Pa, ne osećam se dobro. Imao sam ove užasne glavobolje skorije.

Narator: Stari doktor je mislio i mislio i konačno se dosetio novog leka koji je usvojio dan ranije.

Doktor: Uzmi ovu bočicu Džejk. Ovo je veoma jaka stvar. Ne smeš da je uzmeš svaki dan. Uzmi je sutra, pa preskoči dan, pa je uzmi sledećeg dana i preskoči još jedan dan i tako nadalje. Pa, jednog dana uzmeš a sledećeg preskočiš. Je li znaš na šta mislim?

Džejk: Mislim da znam. Hvala Vam puno. Doviđenja.

Doktor: Doviđenja, Džejk.

Narator: Mesec dana kasnije, doktor je video Džejkovu ženu na ulici i želeo da zna kako je njen muž.

Doktor: Zdravo, gospođo Džouns, kako ste?

G-đa Džouns: Zdravo, doktore. Dobro sam, pretpostavljam.

Doktor: Kako je Džejk?

D-đa Džouns: Oh, Vi niste čuli. Pa, on je mrtav.

Doktor: Mrtav? Ali kako? Da li je bilo zbog leka? Da li je bio previše jak?

D-đa Džouns: Ne, lek je bio sasvim dobar. Mora da je bilo sve u tom preskakanju. On je bio prestar za to, zar ne mislite tako?

Doktor: O Bože!

Dunja Jović VII-2

Мој наставник

Мој је наставник
прави уметник.

Он чуда ствара
и са нама о свему разговара.

Све наше муке и проблеме
претвара у праве шећерлеме.

Дивимо се њему јер је човек прави,
па чак и када заслужимо не добијемо по глави.

Слуша нас и учи и често
нам говори да не правимо проблеме
ни у кући ни у школи.

Зато му се дивимо
и много га волимо,
јер је човек прави
препун љубави.

Чаробна моћ

Ех, да имам чаробну моћ,
ја бих свима пружио помоћ.

Створила бих деци здравље
овог света, и никада не би
било несрећног детета.

Да имам чаробну моћ,
летела бих свуда од града до града
и никад дозволила не бих да
глад и немоћ влада.

Дала бих свима
љубав, мир и слогу
само да чаробном моћи то могу.

Живот је кратак

Живот је кратак,
то треба да знамо
и да се трудимо
да у њему најлепше уживамо.

Живимо брзо и имамо
много проблема,
али сви знамо да
без тога живота нема.

Чинимо чуда и боримо се јако
да створимо нови живот
и буде нам лако.

Живот је кратак,
ал треба да се живи
да створимо срећу и да нико
никог ни за шта не криви.

Нико нам ништа помоћи неће
ако се сами
не побринемо
за тренутке среће.

Мала будала

Била сам глупа и мала
па нисам схватила
колика сам будала.
Веровала сам многима
и дивила се свима
а нисам разумела
да поред тога
и других проблема има.

Сада када размислим
и окренем се око себе
често помислим
да се свет не врти
само око тебе.

Анђела Стојановић VII-2

Љубав

Свет је пун људи. Неки од тих људи не умеју да воле. Никако да схвате де се без љубави не може живети. Она је предодређена за људски живот.

Без љубави се не може као што се не може ни без ваздуха, као што се кућа не може градити без крова, као што на земљи ништа не успева без кише. Љубав није само реч. Она је најплеменитије и најдрагоценије осећање. То је емоција која ствара топлину, која уздиже до висина иако човек нема крила. Не треба дозволити да у љубав продре клица која ће направити сурову поделу и изазвати мржњу и зло. Љубав се не може купити никаквим новцем, нити златом. Она се може поклонити или примити, али уз велики труд и пожртвовање. Осетити љубав и срећу и имати пријатеље, најлепше су ствари овога света. Није ми јасно како то за трен љубав може прерасти у мржњу. Зар је могуће да неког кога волиш, можеш замрзети. Можда тог неког онда ниси на прави начин волео? Не разумем особе које мрзе. Мислим да немају мотива, разлога и изговора за то. Онај ко се с мржњом удружује, заборавља на све лепе тренутке из свог живота, он потискује успомене. Да ли је потребно „тровати“ себе горчином, када је свуда око нас толико лепих ствари? Ја мислим да су људи увек жељни љубави и да за њено примање не постоје границе. Треба схватити да је љубав неисцрпан извор енергије. Треба је тражити свуда: у трави, роси, на лишћу, у цвету, на улици... Све што је добро потиче из љубави. Она је водиља која има прави путоказ. За разлику од ње мржња спутава, уништава и гура у дно.

Многе ствари раде се баш на тему љубави: пишу се књижевна дела, компонује се музика, снимају се филмови. Она служи као темељ стварања, води ка напретку и превазилажењу криза. Мржњу би требало укинути. Када би се формирао закон за њено уништење. Не треба нам, сувишна је у нашим животима. Сива је, сувопарна и мучна. Зар треба живети са нечим што нас угрожава, што нам умањује срећу, уништава сигурност?

Мислим да о мржњи не треба ни причати, ни писати. Лек против мржње је љубав. Онај ко победи мржњу трајно је излечен. Спашен је зла, а огрће се љубављу.

Даница Крстић VI-1

Шта је љубав

Љубав је нешто чудесно у нама,
љубав нам некад срце слама,
љубав је живота велики део,
љубав је осећај за живот цео.

Љубав је нешто што лебди у ваздуху,
љубав је нешто што срца спаја,
љубав је топлота загрљаја.

Љубав су речи две,
љубав је „ВОЛИМ ТЕ“.

Нина Стошић V-2

Свет у којем живим и свет какав желим

Овај свет и није тако леп кад се мало загледаш и замислиш. Пре, по причи старијих од мене све је било другачије. Иако су били без струје, без бројних електронских уређаја, напредних и бољих ствари који омогућавају данашњици да лакше и боље живи, били су спокојнији и безбеднији. Живели су живот где свакодневни рад доноси успех и задовољство због обављеног посла. Данас, кад опасност вреба са свих страна, где мафијаши, дилери, наркомани и силеције нападају недужне људе, малтретирају, дилују дроге, где лопови краду и убијају из забаве, где пијани возачи пребрзом вожњом узимају животе невиних људи и где свакодневни, тешки рад не доприноси ништа велико сем болести. Није све онако како се чини. Сада свако може доћи лако до оружја, дроге или било чега што жели, а полиција и други људи не могу ништа. Не постоји више толико љубави и поштовања према другима, брига према природи и својим ближњима. Због толиких опасности од зловних људи, одлучила сам да кад завршим средњу школу, упишем криминалистику и победим све опасности с којима се данас сви суочавамо.

Изненадили бисте се када би сазнали како је савршен свет, без икаквих мана, створен у мојој глави. Такав свет без опасности, лопова, дилера, мафијаша, без тешких болести од којих нема лека, без глобалног загревања и сиромаштва, људске мржње, љубоморе и презирања. Тај посебни, али нормални свет, сасвим нормални свет, био би лакши за живот, пун љубави, здравља, слободе, воље за животом. Волела бих да се то моје царство пуно лепих, нежних боја оствари и постане стварност; да данашњи живот није тмуран, пун тамних, мрких боја, стрепња да ли ће се сутра остварити или ће план за будућност бити само машта једног човека.

Милица Стојановић VII-1

Дете у човеку никада не мирује

Иво Андрић понекад уме да изненади и млађе, а и одрасле особе својим делима. Натера нас да се замислимо и потражимо дете у себи.

Своје животе проводимо углавном посвећени послу. Покушавамо да одрастемо пре времена. Али ма колико озбиљни били, чак и у зрелим годинама нашег живота детињство нас прати. То нам је појаснио Иво Андрић у приповеци Деца. Сазнање да се проседи инжењер у позним годинама живота присећа догађаја из детињства натера нас да се запитамо чега ћемо се ми сећати у тим годинама. Како видимо, на њега је тај догађај оставио велики утисак. То је било нешто што га је тада мучило извесно

време. Због тога је имао бесане ноћи, тихе разговоре у себи, стално чуо неме шапате. Изнова преживљавао тај догађај, размишљајући шта би могао да промени и да ли би. Схватао је да је урадио исправну ствар, али се ипак осећао лоше. Тај догађај обележио је један период његовог детињства. У сећању му је била прикована слика сцене његовог понижења и кривице. Када год би окренуо албум успомена, видео би тај догађај испод угравираног натписа „Сећање из детињства“. Није био поносан на то сећање, али га није могао уклонити. Не може га се одрећи, јер га не поседује. Оно поседује њега. И биће ту сваког дана до краја његовог живота да га подсећа на тмуран део детињства. Али није сећање криво. Он је био превише повређен због оног што се десило. То је оставило велики утисак на њега и он нема моћ да то сада промени. Једино што може да уради је да се суочи с њим, да дозволи да му испуни мисли, да се врате сва та сећања. Иако ће можда бити болно, понижавајуће и увредљиво, ипак је то успомена. Срећан што има једну, требало би да је чува и негује. Натера нас да се запитамо које смо успомене ми створили. Ми имамо избор који инжењер није направио. Ми можемо да бирамо успомену. Можемо одлучити да ли ће она бити добра или лоша. Бирамо чега ћемо се сећати читавог живота.

Дете из детињства се налази у свима нама и на нама је да ли га чувамо и негујемо. Јер било да је оно добро или лоше, треба да будемо поносни што имамо једно.

Јована Јовановић VIII-2

Жеља за Ускрс

Ускрс је дан свети,
слави се на целој планети.
Жеља је ускршња моја
да буде мира и спокоја.

Да се сва деца воле
на Ускрс да се моле.
Шарена јаја свуда блистају,
наше животе испуњавају.

Пријатељства се нижу светом,
Ускрс се слави целом планетом.
Сунце сија све јаче,
Ускрс је дан за најдраже.

Жеља за Ускрс

Ускршња жеља лепа је свака
било за девојчицу или дечака.
Ускрсу се радује свако дете
он се слави широм планете.

Шарена јаја око нас блистају
у нама жеље откривају.
Ускрс нам пријатељства ствара
на ускршњим јајима пресликава.

Ускрс је жеља из бајке
њему се радују и мајке.
Радује се и фамилија цела
а то је ускршња жеља.

Катарина Јанковић VI-1

**Христос воскрес,
радост донесе**

Ускрс

Када се појави ускршњи дан,
сваком се оствари ускршњи сан.
Ломе се, ломе јаја,
у знак обичаја.

Шарена јаја на столу стоје,
у корпицама које маме кроје.

Свако од нас своја јаја
боји у шарене боје,
а ми узимамо свако своје.

На тај дан сваком на лицу осмех засија,
јер људима управо тај дан прија.

Петра Стојковић V-2

Старословенска митологија *Весна*

Весна је код Словена била богиња пролећа и повезивана је са младошћу. Весна је богиња која је код народа била јако омиљена јер је смењивала владавину зиме и смрти, односно Морене. Морена је владала зимом. Словени нису волели Морену, јер је зима била позната по недостатку хране и често су биле заступљене разне болести, па чак и смрт. Весна је доносила зелена поља, цветање, пријатно време што је било погодније за живот и рад. Свим променама Весна доноси радост код Словена. Словени су пролеће славили управо из разлога што побеђује зиму и представља најаву за летње доба. Како је пролеће представљало буђење природе и рађања нечег новог, тако је и Весна добила улогу богиње младости. Весна је имала и особине смртника, љубомору, нетрпељивост према другим женама и тежњу ка моћи. Али ипак за Весну се веровало да помаже другима који су током зиме били болесни. Тако су људи имали и своје празнике посвећене Весни и Веснине обреде. Један од празника се славио са супружницима који су склопили брак претходне године. То је био један од најрадоснијих празника. За тај празник су се спремали колачићи са медом, названи медењачићима. Међутим, овај празник је касније црква везала за дан 40 мученика, 23. марта и данас је познат као Младенци. Весни цветни празник такође се одржавао и данас се назива Цвети.

У Весниним обредима давало се верницима да прогутају лескин пупољак или глогов лист. Деци су у време цветања врба стављали венчиће од врба око главе, а на врату су им стављали звончиће. Овај празник се у хришћанству зове Врбице.

Јаја су се фарбала у пролеће и то црвеном бојом коју је Весна доносила својим доласком. Веснине обреде су красиле и Додоле, младе девојке које су певале песме посвећене Весни, а биле су украшене венцима од цвећа и лишћа. Додоле су биле део ритуала зазивања кише, које није био посвећен само Весни, већ и многим другим боговима.

Весну су Словени замишљали као лепу, насмејану и младу девојку у белој хаљини окићену венцима. Коса јој је била украшена цветним звончићима.

Бића посвећена Весни су била ласте, кукавице и роде, а празници: Младенци, Цвети и Врбица.

Наталија Костић VII-1

ESPACE

RÊVER Plus
SE PLAINDRE Moins
ÉCOUTER Plus
PARLER Moins
AIMER Plus
SE FÂCHER Moins
ESPERER Plus
CRAINdre Moins
SE RELAXER Plus
S'INQUIETER Moins
CROIRE Plus
DOUTER Moins
JOUER Plus

Sanjati više
 Žaliti se manje
 Slušati više
 Govoriti manje
 Voleti više
 Ljutiti se manje
 Nadati se više
 Plašiti se manje
 Opuštati se više
 Brinuti manje
 Verovati više
 Sumnjati manje

Emilija Stojilković VI-1

Imaginez si les arbres émettaient des signaux wifi, nous en planterions tant que nous sauverions probablement la planète

Zamislite da drveće emituje wi-fi signal. Onda bismo ga toliko sadili da bismo verovatno spasili planetu.

Šteta što ono proizvodi samo kiseonik koji dišemo.

Dommage.. ils ne produisent que l'oxygène que nous respirons

Sara Veljković VI-1

LES MEILLEURES CHOSES DANS LA VIE SONT GRATUITES!

NAJBOLJE STVARI U ŽIVOTU SU BESPLATNE!

LES CALINS
MAŽENJE

LES SOURIRES
OSMESI

LES AMIS
PRIJATELJI

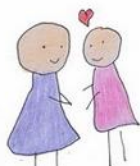
LES BISOUS
POLJUPCI

LA FAMILLE
PORODICA

DORMIR
SPAVANJE

L'AMOUR
LJUBAV

RIRE
SMEH

LES BEAUX SOUVENIRS
LEPE USPOMENE

Danica Krstić VI-1

FRANCOPHONE

UN VIEIL INDIEN EXPLIQUE À SON PETIT FILS QUE CHACUN DE NOUS A EN LUI DEUX LOUPS QUI SE LIVRENT BATAILLE.

LE PREMIER LOUP REPRÉSENTE LA SÉRÉNITÉ, L'AMOUR ET LA GENTILLESSE.

LE SECOND LOUP REPRÉSENTE LA PEUR, L'AVIDITÉ ET LA HAINE.

«LEQUEL DES DEUX LOUPS GAGNE ?»
DEMANDE L'ENFANT.

«CELUI QUE L'ON NOURRIT.»
RÉPOND LE GRAND-PÈRE.

- SAGESSE AMÉRINDIENNE -

Jedan stari Indijanac objašnjava svom unuku kako svako od nas ima u sebi dva vuka koji vode bitku.

Prvi vuk predstavlja vedrinu, ljubav i ljubaznost.

Drugi vuk predstavlja strah, pohlepu i mržnju.

„Koji od ova dva vuka pobeđuje?” – upita dečak.

„Onaj koga hraniš”. – odgovori deda.

- Mudrost američkih Indijanaca -

Marija Milenković VIII-2

Zašto nisi naučio?!

Profesor: Zašto nisi naučio?

Učenik: U godini ima 365 dana za učenje. Ako oduzmemo 52 nedelje, ostaje 313 dana. Ima 50 letnjih dana kada je previše vruće za učenje, tako da ostaju 263 dana. Spavamo 8 h dnevno, što eliminiše 122 dana. Ostaje nam još 141 dan. Ako se odmaramo 1 sat dnevno, to je još 15 dana za jednu godinu i ostaje 126 dana. Onda dnevno jedemo 2 sata. Tako prodje još 30 dana i ostaje nam 96 dana. Takođe 1 sat dnevno razgovaramo sa porodicom, i ostaje 81 dan. Svi ispiti u toku jedne školske godine oduzimaju oko 35 dana. Ostaje još 46 dana. Imamo oko 40 dana raspusta, i ostaje 6 dana. Bolesni smo najmanje 3 dana godišnje, i ostaje nam još 3 dana. Tri dana tokom jedne godine za učenje. Zamislite da izlazimo dva dana. Ostaje nam jedan jedini dan, a taj dan je moj rođendan. Eto zato nisam naučio.

Profesor: Okej, čas je završen.

Anastasija Jović i Katarina Janković VI-1

LE PROF : POURQUOI TU N'AS PAS ÉTUDIÉ ?

L'ÉLÈVE : IL Y A 365 JOURS DANS UNE ANNÉE POUR ÉTUDIER. SI ON ENLÈVE 52 DIMANCHES, IL RESTE 313 JOURS. IL Y A 50 JOURS D'ÉTÉ OÙ IL FAIT TROP CHAUD POUR ÉTUDIER, DONC ON TOMBE À 263 JOURS. ON DORT 8 HEURES PAR JOUR, CE QUI ÉLIMINE 122 JOURS. NOUS EN SOMMES À 141 JOURS. SI ON SE REPOSE 1 HEURE PAR JOUR, ÇA FAIT 15 JOURS DANS UNE ANNÉE, IL RESTE 126 JOURS. ON PASSE 2 HEURES PAR JOUR À MANGER. ÇA FAIT 30 JOURS. IL NOUS RESTE 96 JOURS. 1 HEURE PAR JOUR À DISCUTER AVEC NOTRE FAMILLE, RESTE 81 JOURS. TOUS LES EXAMENS PENDANT L'ANNÉE SCOLAIRE PRENNENT ENVIRON 35 JOURS. IL RESTE DONC 46 JOURS. ON A ENVIRON 40 JOURS DE VACANCES, ON EST À 6 JOURS. ON EST MALADE AU MOINS 3 JOURS PAR AN, IL NOUS RESTE DONC 3 JOURS. 3 JOURS EN 1 AN POUR ÉTUDIER ! IMAGINEZ SI ON SORT PENDANT 2 JOURS. IL NOUS RESTE UNE SEULE JOURNÉE, ET CETTE JOURNÉE C'EST MON ANNIVERSAIRE. VOILÀ POURQUOI JE N'AI PAS ÉTUDIÉ.

LE PROF : OK, LE COURS EST TERMINÉ.

Пролеће

Док се лето још спрема,
Хладан ветар само пири,
Јаког сунца још нема,
И срећа за пролећем се шири.

Птица сама лети високо,
Над небом своја крила шири,
Умислила да је неки соко,
И хладан ветар на њу пири.

Волим пролеће и разно цвеће,
И ето је сад лепоте сјајне,
Добијамо мирисе бајне,
И од тога нема веће среће.

Док је пролеће већ код нас,
Деца се радују на сав глас.
Милица Стојановић VII-1

Пролеће у мени

Пролеће се зелини,
али се и шарени,
опојно мирише,
свако људско биће дубоко уздише.

Ветар гране њише
и пролећне вести реферише.
Из облака киша роси,
а природа се воденим капима поноси.

Бубице шире своја крила
и чине модну ревију
од лептирових шаренила.

Поточић жубори,
шумско лишће шумори,
кукавица и кос се чују
и песмом се пролећу радују.

Пролеће је у мени,
то нек свако зна,
живели лопта, бицикл и лагана мајчица.
Даница Крстић VI-1

Пролеће у мени

Из дана у дан, све нам је ближе,
полако нам пролеће стиже.
Све се буди, све се мења,
природа нам доноси нова изненађења.

Напољу је дивно као у машти
ено пуно цвећа у мојој башти.
Ено лептира који долази на цвет,
о, како је диван овај свет.

У мени све је дивно
тако лепо, а тако мирно.
У мени се пролеће буди
и сви се воле људи.

Анђела Митић VII-2

Поред овог лишћа, зеленила,
и пуно шаренила,
пролеће у живот мој
уноси срећу, као у твој.

Сунце нас обасјава топлином,
нема више хладне зиме оне.
Пролеће нас обасјава милином,
а хладна зима оде.

Весник пролећа

Када кажемо весник пролећа, увек прво помислимо на висибаве.

Висабаба је најранија ефемероида у шуми. Цвета када снег већ нестаје. Најављује нам и долазак пролећа. Стабло висабабе је зељасто и усправно. Има и подземно стабло, то је луковица. Листови су јој непотпуни (седећи). У основи се додирују. Цветови су појединачни, бели и слабо миришу. Плод је месната чаура, жуто-зелене боје, отвара се са три шава. Садржи неколико семена, светле боје, које разносе мрави. Висабаба је више украсна биљка, лековита и умерено медоносна биљка.

Наталија Костић VII-1

Пролеће на призренско-тимочком дијалекту

После дугчку и ладну зиму дошло пролеће. Овај зима је била страшна, па потрошисмо триес метра дрва.

У мој крај све озеленело и људи пошли у поље. Како ги гледам ич ги се не ради. Ал' које ће, мора се. Мрза ги изела, па ми се чини све би камења јели само да не радив. Стра ме фаћа кад видим онија ненајешници с големе мешине како седив по кафићи и цел дн пијев 'едну исту каву. А туј седив само да будев виђени, а овам пробирав по новчаници да нађев сто динара. А овам да не улегнев нигде, не смев да се собујев, цепене ги чарапе. Смо ми неје јасно како после толко дугчку зиму, по овој убаво време мож да се излежавав. Ич ми бре неје јасно. Ма добро, разглаба ја од овој пола сат, него ај да пређемо на нашу си тему. Од како је почело пролеће, два дна слунце, два дна киша. Никад овакој неје било. Днс дваес четири степена, јутре једанаес. Да умреш! Страшно! Ливаде озеленеле, краве се по њи размилеле, цвећке процветале. Од ливаде долази опојан мирис од цвећке и романтичан мирис од штале. Мене ми неје бш лко што чс овакој, па чс онакој. Идем си ја по пут и чујем поток како жубори и мислим си: „Гарант су овија из водовод ицепили неку цевку“. Кад дуне ветар комшија се одма качује на кров да види не ли му је однеја антену. Стра ме фаћа да се не омкне одонде.

Пролеће је најлепшо годишње доба и моје омиљено. Сс другарице идемо по паркови, шетамо по Лесковац и идемо на игралиште. Све се променило од кд се време заменило.

Емилија Вељковић VII-2

И ствари имају душу

Још увек сам мала и волим да се кроз живот крећем полако. Никуда не журим јер ако журим, детињство ће ми брзо проћи. А не желим да одрастем јер се детињство, најлепши период без брига, више неће вратити.

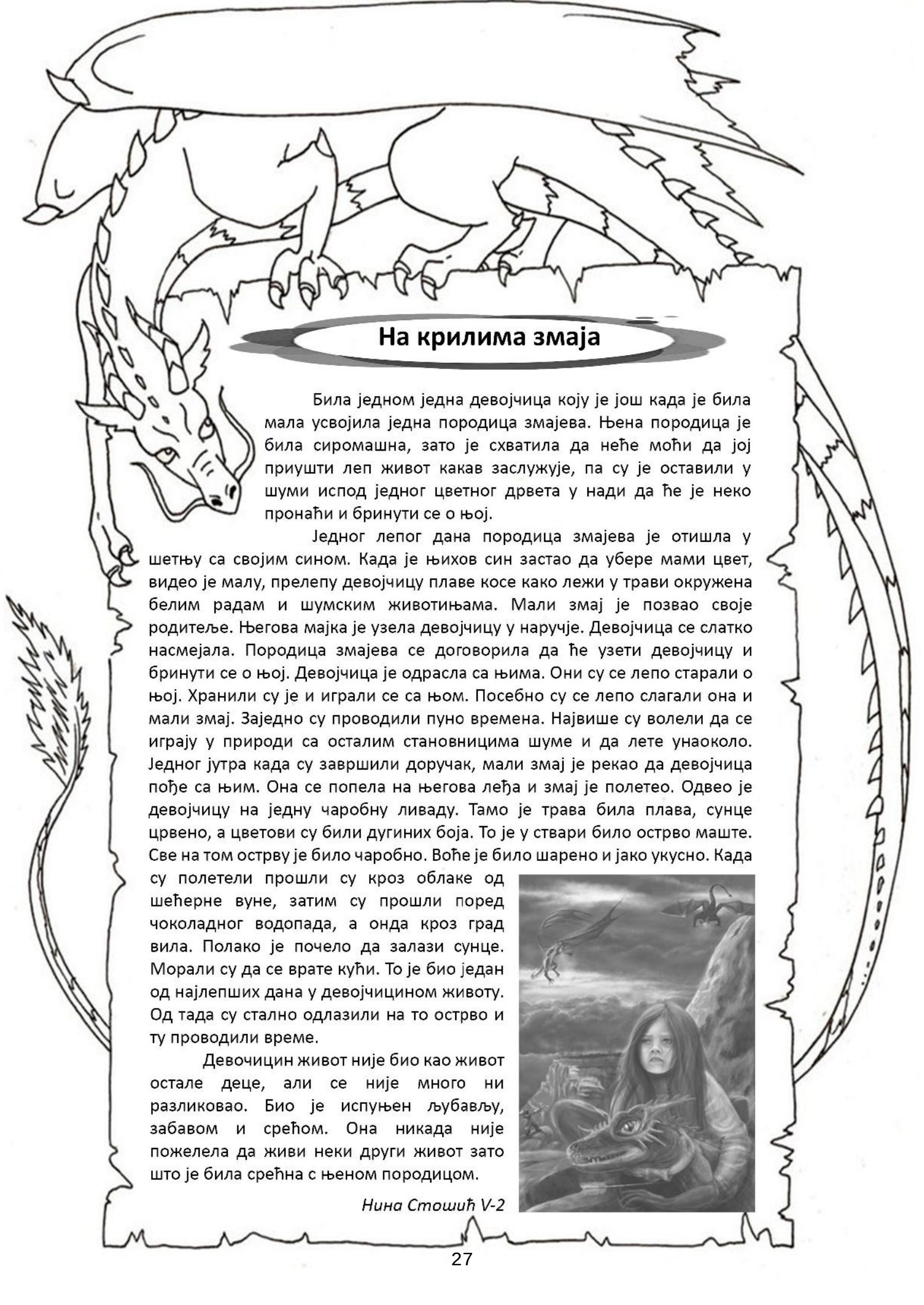
Кад си мали безбрижан си. Сви те пазе, маже и помажу око свега, а најбоље је то што кад си мали можеш да се играш. Наравно, то је једини посао деци. Ја волим да се играм свиме и свачим. Није ми битно да ли су моје играчке скупе или јефтиније, једино је битно

да је игра лепа и маштовита. Али од свих играчака највише волим да се играм луткама. Испод душека, у кутији кревета моје сестре и мене, налази се једно царство лутака. Ту смо ја и моја сестра направиле праву кућу нашим луткама. Оне ми много значе у животу. Имам више од десет лутака. Свака има своју собу, свој кревет, своју одећу... Сваки пут, пре него што почнем да се играм са њима, ја одредим које две ће бити сестре, које две другарице, рођаке... Веома ми је битно да увек буду срећне и дотеране, па им зато редовно правим фризуре, купујем им још одеће, обуће, свакој сам купила и по једну ташницу. Моја сестра ме је научила како да им направим столњаке и прекриваче од марамица. Моја прабака им је штрикала разне мантилиће да им не би било хладно. Некад дуго размишљам о томе како су и чиме лутке стигле до продавнице у којима сам их ја купила. Шта ако их је квасила киша у камионима где су биле спремне за испоручивање у продавницама, шта ако има је било хладно, шта ако су се возиле у мраку... Како ли се према њима понашају немирна деца? Шта ако заврше код девојчица које ломе њихове делове тела, шта ако им цепају одећу, шишају косу која не расте... Оваква помисао ме много растужује, зато што сматрам да и оне имају душу и због тога што је имају дубоко у себи треба се према њима понашати као према живим бићима. Да би биле срећне, морамо имати много разумевања према њима.

Иако имам дванаест година, није ме стид да кажем да се још увек играм луткама. То није никаква срамота. Сви ми треба да будемо добри према својим играчкама. Чак треба чувати и оне играчке којима смо се играли као бебе, јер и оне у дубини имају душу.

Даница Крстић VI-1

На крилима змаја

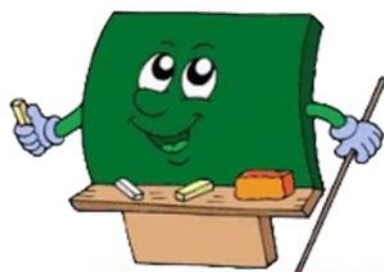
Била једном једна девојчица коју је још када је била мала усвојила једна породица змајева. Њена породица је била сиромашна, зато је схватила да неће моћи да јој приушти леп живот какав заслужује, па су је оставили у шуми испод једног цветног дрвета у нади да ће је неко пронаћи и бринути се о њој.

Једног лепог дана породица змајева је отишла у шетњу са својим сином. Када је њихов син застао да убере мами цвет, видео је малу, прелепу девојчицу плаве косе како лежи у трави окружена белим радам и шумским животињама. Мали змај је позвао своје родитеље. Његова мајка је узела девојчицу у наручје. Девојчица се слатко насмејала. Породица змајева се договорила да ће узети девојчицу и бринути се о њој. Девојчица је одрасла са њима. Они су се лепо старали о њој. Хранили су је и играли се са њом. Посебно су се лепо слагали она и мали змај. Заједно су проводили пуно времена. Највише су волели да се играју у природи са осталим становницима шуме и да лете унаоколо. Једног јутра када су завршили доручак, мали змај је рекао да девојчица пође са њим. Она се попела на његова леђа и змај је полетео. Одвео је девојчицу на једну чаробну ливаду. Тамо је трава била плава, сунце црвено, а цветови су били дугиних боја. То је у ствари било острво маште. Све на том острву је било чаробно. Воће је било шарено и јако укусно. Када су полетели прошли су кроз облаке од шећерне вуне, затим су прошли поред чоколадног водопада, а онда кроз град вила. Полако је почело да залази сунце. Морали су да се врате кући. То је био један од најлепших дана у девојчицином животу. Од тада су стално одлазили на то острво и ту проводили време.

Девојичин живот није био као живот остале деце, али се није много ни разликовао. Био је испуњен љубављу, забавом и срећом. Она никада није пожелела да живи неки други живот зато што је била срећна с њеном породицом.

Нина Стошић V-2

ПОЛЕТ СЕ ХВАЛИ!

Ове школске 2016/2017 године ученици наше школе учествовали су на Општинским такмичењима и остварили запажене резултате. Најбоље резултате и пласман у даљи ранг такмичења остварили су следећи ученици:

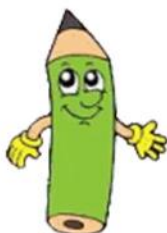
- Дуња Јовић, VII-2 - освојено 3. место на Окружном такмичењу из математике,
- пласман на Окружно такмичење из хемије,
- освојено 1. место на Окружном такмичењу из биологије и пласман на Републичко такмичење.

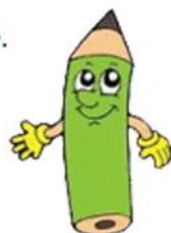
- Анђела Митић, VII-2 - пласман на Окружно такмичење из математике,
- пласман на Окружно такмичење из биологије,
- пласман на Окружно такмичење из хемије.

- Анастасија Јовић VI-1 - пласман на Окружно такмичење из биологије.
- Саша Ђорђевић, V-2 - пласман на Окружно такмичење из историје.
- Наталија Костић VII-1 - 3. место на Општинском такмичењу из географије.

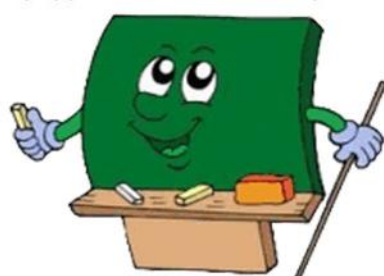
- Јулија Ђорђевић, IV разред - пласман на окружно такмичење из математике.
- Анастасија Стојковић VIII-2 - пласман на Окружну смотру рецитатора.
- Нина Стошић V-2 - пласман на Окружну смотру рецитатора.
- Катарина Стојановић, III разред - пласман на Окружну смотру рецитатора.

- Павле Николић, I разред - пласман на Окружну смотру рецитатора.

Ученицима и предметним наставницима честитамо на постигнутом успеху!

Дуња

Анђела

Анастасија Ј.

Саша

Наталија

Јулија

Анастасија С.

Нина

Катарина

Павле

A	Y	O	B	Z	L	T	S	H
H	P	R	U	O	A	E	U	I
U	E	P	C	O	M	L	R	B
N	R	H	L	Z	I	L	V	E
T	U	A	W	I	N	U	I	R
R	T	N	F	A	A	B	V	N
A	A	G	U	N	S	N	E	A
E	N	E	R	W	E	T	C	T
B	L	I	N	D	E	D	E	E

APPLIANCE, WASTE, BEAR, FUR,
CUB, NATURE, BLIND, ANIMAL,
HIBERNATE, DEN, ORPHANAGE,
SURVIVE, ZOO, BULLET

Nikola Ristić VIII-2

S	P	R	I	N	G	A
F	K	B	F	W	I	C
I	N	Y	R	M	P	P
E	G	B	I	R	D	U
L	L	L	V	A	F	L
D	O	R	E	I	L	T
S	W	S	R	N	O	H
V	Z	J	K	B	W	F
Y	F	N	B	O	E	B
W	U	A	N	W	R	P
S	R	Y	S	G	S	N

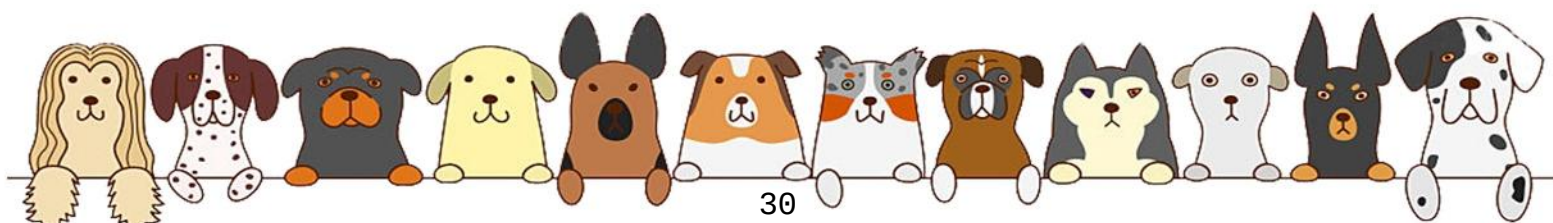
SPRING, BIRD, SKY,
SUN, FLOWERS, FIELDS,
RABBIT, RIVER, RAINBOW

Nina Stošić V-2

10 INTERESTING FACTS ABOUT DOGS

1. You can lower your blood pressure just by petting your pup.
2. The reason dogs curl up is because of an age-old instinct to keep themselves warm and to protect vital organs while they sleep.
3. Anything smelly your dog rolls in only smells gross to you. To them it's DIVINE.
4. Dogs have wet noses because it helps to absorb scent chemicals.
5. The basenji is the only breed of dog that can't bark, but they can yodel!
6. Dog's sense of smell is 10.000 times stronger than human's.
7. The Norwegian Lundehund is the only dog that has six toes on each foot!
8. Labradors are the most popular breed on the United States.
9. In a study done by scholars at the University of California, it was found that dogs can get jealous if they see their humans displaying affection toward something or someone else.
10. Dogs don't ONLY see in black and white, they can also see blue and yellow!

Anđela Mitić VII-2

ПОЛЕТ

Издавач: Основна школа "Славко Златановић", Мирошевце
Редакција - Ученици и наставници ОШ "Славко Златановић"
Лектура и коректура:
Српски језик - Милица Ђорђевић, Марина Милошевић
Француски језик - Татјана Дамјанчевић, Сузана Трајковић
Енглески језик - Сања Благојевић
Обрада текста - Милица Ђорђевић, Сузана Трајковић
Прелом и графичко-компјутерска обрада - Сузана Трајковић
Насловна страна - Владица Недељковић
Тираж - 30 примерака